

Θέμα : Ρυθμίσεις για τη δημόσια περιουσία

1. Στο άρθρο 40 παρ. 1 εδ. α' του σχεδίου νόμου "Ρυθμίσεις δασμολογικού και φορολογικού περιεχομένου, τροποποίηση του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις" προβλέπεται ότι για αστικά και αγροτικά ακίνητα, τα οποία δεν είναι γνωστά στο Δημόσιο και βρίσκονται στην περιοχή του ν. Αττικής, το Δημόσιο δεν προβάλλει εμπράγματα δικαιώματα. Ως προϋπόθεση τίθεται ότι για τα ακίνητα αυτά υφίστανται τίτλοι ιδιοκτησίας άλλων προσώπων, προγενέστεροι της 31.12.1945 και νομή κατά την ημερομηνία αυτή ή, σε περίπτωση κατά την οποία δεν υφίστανται τίτλοι ιδιοκτησίας, έχει συμπληρωθεί, έως 31.12.1945, εικοσαετής νομή αυτών και των δικαιωπαρόχων τους.

Στο εδάφιο β' του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι για αστικά και αγροτικά ακίνητα τα οποία δεν είναι γνωστά στο Δημόσιο και βρίσκονται στην υπόλοιπη Ελλάδα, το Δημόσιο δεν προβάλλει εμπράγματα δικαιώματα, εφόσον αποδεικνύεται ότι τα πρόσωπα που προβάλλουν δικαιώματα έχουν νομή κατά την 31.12.1945. Εξάλλου, στο εδάφιο γ' του εν λόγω άρθρου προβλέπεται ότι ως κριτήρια απόδειξης της νομής θεωρούνται ιδίως οι αεροφωτογραφίες του 1945.

Στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται, τέλος, ότι γνωστά στο Δημόσιο θεωρούνται τα αστικά και αγροτικά ακίνητα, τα οποία είναι καταγεγραμμένα στα βιβλία δημοσίων και ανταλλαξίμων κτημάτων ή για τα οποία υπάρχουν ικανά στοιχεία στις υπηρεσίες του Δημοσίου που αποδεικνύουν εμπράγματα δικαιώματα του Δημοσίου.

2. Στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου αναφέρεται ότι οι ρυθμίσεις αυτές κρίνονται αναγκαίες μετά το ν. 2308/95 για το εθνικό κτηματολόγιο, διότι διασφαλίζουν τα συμφέροντα του Δημοσίου, αφού με τη διαδικασία αυτή θα "αποκαλυφθεί η άγνωστη δημόσια περιουσία".

3. Όπως είναι γνωστό, αποτελεί κανόνα ότι δεν είναι δυνατή, μετά την 11.9.1915, χρησικτησία κατά του Δημοσίου. Ο κανόνας αυτός συνάγεται από ένα πλέγμα διατάξεων (βλ. ιδίως άρθρα 21 του ν.δ. 22.4/16.5.1926 και 4 του ν.δ. 1539/1938) που έχουν παγίως

ερμηνευθεί από τα πολιτικά δικαστήρια. Ενόψει τούτων δεν χωρεί, σε καμία περίπτωση, από τη στιγμή εκείνη χρησικτησία εις βάρος ακινήτων του Δημοσίου.

4. Με τις προεκτεθείσες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επιχειρείται σημαντική ρωγή στον ενλόγω κανόνα, η οποία θα έχει ιδιαίτερα δυσμενείς συνέπειες για την περιουσία του Δημοσίου. Και τούτο, διότι το Δημόσιο απεμπολεί εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων του, με αποκλειστικό κριτήριο αν είναι ή όχι γνωστά στις υπηρεσίες του.

5. Η διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου επιβάλλει την απόλυση της σχετικής διάταξης. Σε διαφορετική περίπτωση, το Δημόσιο θα “χαρίσει” άγνωστο αριθμό εκτάσεων που του ανήκουν σε ιδιώτες.

6. Το νομοσχέδιο συζητείται ήδη στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή και επίκειται η ψήφισή του στο τμήμα θερινών διακοπών της Βουλής.

Αθήνα, 22 Σεπτεμβρίου 1998

Dis.M(3)/PI/Dim.Periousia.doc/22.9.98/p.1-2/md